

ת"ד 7884/07/17 - מדינת ישראל נגד חמזה אזברגה - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 7884-07-17 מדינת ישראל נ' אזברגה
תיק חיצוני: 2016/267325

מאשימה	בפני אלון אופיר, שופט בכיר
נגד	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נאשמים	חמזה אזברגה - נוכח ע"י ב"כ עו"ד קישאווי (נוכח עו"ד גיל אביטל)

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו כי ביום 22.6.16 בסמוך לשעה 22:25 עת נהג רכב פרטי בכביש 6 ק"מ 57 מצפון לדרום גרם לתאונה בה נגרמו לאדם (הולך רגל במקום) חבלות של ממש.

בזמן התאונה בוצעו במקום התאונה עבודות כביש וזאת בנתיב השמאלי של כיוון נסיעת הנאשם.

במקום התאונה הוצבו מבעוד מועד תמרורים לסימון העבודות כמתואר בעובדה 2 של כתב האישום.

הנאשם נהג רכבו במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך המתוארים לעיל, לא שם ליבו לסימני הדרך שכללו תמרור "עבודות בכביש", סטה ימינה, איבד שליטה על רכבו, פגע במעקה הבטיחות, הסתבסב ופגע בהולך הרגל צפני איתי שהיה במקום לצורך העבודות בכביש.

כתוצאה מהתאונה נגרמו להולך הרגל חבלות גוף קשות כמתואר בעובדה 6 של כתב האישום והוא עבר אשפוז וטיפול ממושך כולל ניתוח ושיקום לאחריו.

המדינה הגישה כתב אישום כשנה לאחר האירוע התאונתי וביום 14.1.19 נפסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

לאחר שהנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו (ללא כל הסדר עם המדינה), נשלח הוא לקבלת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים וזה הוגש ביום 7.5.19.

ביום 29.6.20 טענו הצדדים בפני לעונש וביום 11.8.20 השלימה ההגנה טיעוניה לעונש בפרשה זו.

המדינה בטיעוניה סברה כי רף רשלנות הנאשם גבוה, ובהינתן שנגרמו בשל רשלנות זו חבלות קשות של ממש, יש הצדקה לענישה מחמירה הכוללת אף רכיב של מאסר.

בבדיקה שערכה המדינה עם הנפגע (משפחתו- אמו) הודיע הנפגע כי אין הוא מעוניין להגיע ולהעיד טרם יינתן גזר דינו של הנאשם בתיק זה.

לא הובאו בפני בית המשפט ראיות חדשות באשר למצבו הבריאותי הנוכחי של הנפגע בתיק זה, כך שמסמכיו הרפואיים של הנפגע בסמוך לאחר התאונה (וכן מסמכים משנת 2018) הם המהווים אינדיקציה לפגיעותיו בפרשה זו.

המדינה ביקשה מבית המשפט לדחות את המלצות שירות המבחן לענישה בעלת אופי שיקומי, זאת נוכח רף החבלות בפרשה זו על רקע מדרג הרשלנות שלשיטת המדינה גבוה.

ב"כ הנאשם טען כי בפרשה זו יש לבחון את רשלנות הנאשם גם על רקע רשלנותם התורמת של משלטי זירת התאונה לצורך עבודות הכביש במקום ורשלנותו הלכאורית של ע.ת. 3 בכתב האישום.

לשיטת ההגנה קושי ממשי היה לנהיגים המתקרבים להבחין מבעוד מועד בקיומן של עבודות במקום ולא ברור כיצד כתב אישום המייחס רשלנות למנהל העבודה במקום לא הוגש.

לטענת ההגנה בנסיבות המתוארות לעיל יש הצדקה לקביעת רף רשלנות נמוך.

עוד נטען כי הנאשם עצמו אדם צעיר ונורמטיבי לחלוטין ללא כל עבר פלילי וללא עבר תעבורתי רלוונטי.

אין מידע עדכני באשר למצבו של הנפגע היום ואין בהכרח התאמה בין התיאור העובדתי של הפגיעות כפי שבאו לידי בכתב האישום למצב הממשי היום.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל רב להמלצות שירות המבחן אשר סבור כי אין סכנה עתידית מהנאשם וראויה (נוכח לקיחת האחריות המלאה מצדו והזדהותו המלאה והכנה עם כאב וסבל הנאשם) ענישה בעלת אופי שיקומי לצד תהליך של צדק מאחה.

דין וגזירת העונש -

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינם ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם נסע במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, לא שם לב לקיומן של עבודות בכביש לפניו, סטה מנתיב נסיעתו ואיבד שליטה על רכבו.

כתוצאה מרשלנות הנאשם נגרמה תאונה בה נפגע קשות בגופו הולך רגל שעבד במקום.

עמוד 2

רף הפציעות החמורות שנגרמו בתאונה זו וסטיית הנאשם מנורמת זהירות המתחייבת בכביש מהיר, מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף שאינו נמוך. לצורך קיבוע רף הרשלנות יש לקחת בחשבון כי אין המדובר באבדן שליטה סתמי בכביש מהיר אלא בסיטואציה של עבודות בכביש אליה נקלע הנאשם (סיטואציה בה טוענת ההגנה כי הייתה גם רשלנות תורמת של מנהל העבודה במקום - טענה שלא נבחנה על ידי בהוכחות, לא הוכחה מהותית בכל דרך ולכן משקלה נמוך מאד בעיני).

שונה רף הרשלנות כאשר המדובר בתנאי דרך רגילים בהם כל נהג שיכנס למצב של אבדן שליטה ימצא רשלן מכח "כלל הדרך" אלא אם יוכיח (והנטל עליו) כי גורם זר אחראי לאבדן השליטה. מצב בו תנאי הדרך משתנים על ידי צד שלישי, ונכפית על נהג תגובה הכוללת שינוי נהיגה כדי להתאים מהירותו למצב החדש (אותו עליו לצפות ככל נהג סביר מהישוב) מפחיתה בעיני את רף הרשלנות.

סיטואציה המחייבת בשעת לילה תגובה מהירה וקבלת החלטות שיש בהן כדי לשנות את מצב הנהיגה הרגיל, עשויה בהחלט לייצר מצב של רשלנות או קלות ראש כאשר כושל נהג בתגובה שהייתה מצופה ממנו. יחד עם זאת, ככל שעסקין באירוע פתאומי מנקודת ראות הנהג, וככל שתנאי הראות מורכבים יותר בשעת לילה, כך רף רשלנותו (גם אם מצופה היה ממנו להגיב אחרת ממה שנהג בפועל) יהיה נמוך יותר.

במקרה זה מתארת המדינה בכתב האישום עבודות המבוצעות בכביש מהיר מאד (כביש 6) בו הוגבלה המהירות בשילוט בגלל העבודות ל-70 קמ"ש. אין מחלוקת כי המדובר בשעת לילה, אך מנגד מתאר כתב האישום שילוט הכולל פנסים במקום.

תמרורים המורים על שינוי נתיבים וכן אורות מהבהבים הוצבו במקום (כולל עגלת חץ המפנה התנועה ימינה). אין חולק כי הנאשם לא הבחין בזמן בסימונים שנקבעו בכביש ושנועדו למנוע את התאונה שהתרחשה, אך כאשר בשעת לילה עסקין, ובכביש מהיר, כל טעות קלה בהבנה את הסימנים או בתגובה להם עלולה להוביל לתוצאה קיצונית של אבדן שליטה ברכב, ולכן המדובר ברשלנות שמשכה אינו ארוך, ולכן היא תוגדר על ידי כבינונית בנסיבות הספציפיות של פרשה זו.

רשלנות הנאשם במקרה זה יצרה את הפגיעה בהולך הרגל, שהיא פגיעת גוף קשה.

מן המסמכים הרפואיים שהגישה המדינה עולה פגיעה רב מערכתית בהולך הרגל כולל פגיעת גפיים ברגל, פגיעות בבית החזה (פגיעה ריאתית ובתחול) וכן פגיעת ראש שלפי נתוני CT לא השאירה פגיעה נוירולוגית קבועה (כך לפחות מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני) אך מנתונים מאוחרים עולה כי זכרונם של הנפגע פגוע והוא סובל מקשיים נוספים הקשורים בתפקוד מנטאלי.

אין המדובר בפגיעה קלה אך גם לא הוכח כי נגרמה לנפגע נכות צמיתה המחייבת ישיבה בכיסא גלגלים או פגיעה קוגניטיבית צמיתה. המדובר בחבלות קשות שגרמו לנפגע ללא ספק סבל רב ושיקום ארוך, אך אין המדובר במי שהפך סיעודי בעקבות התאונה (כך לפחות מהמסמכים שהוצגו לי, שכן הנפגע לא היה מעוניין להגיע ולהעיד).

קביעת מתחם הענישה -

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13)].

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנעוצות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13).

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ 7195/15 טסלי מיכאל נגד מדינת ישראל פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמוך למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו (רשלנות בינונית), על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם (**חבלות של ממש ברף גבוה להולך רגל**) יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו לרכיב פסילת הרישיון נע בין 12 חודשי פסילה ועד 48 חודשים.

ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר, נע המתחם בין מאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הראוי על רקע המתחם אותו קבעתי:

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו, יש לקחת נתון זה לזכותו.

אין לנאשם כל עבר פלילי או תעבורתי רלוונטי.

שירות המבחן למבוגרים פגש את הנאשם והגיש לגביו תסקיר עומק המתייחס לנסיבות חייו

מילדותו עת נפטרה אימו בהיותו בן 3, דרך תחנות חייו עד ליום התאונה.

שירות המבחן מיחס פרק בתסקירו למצבו של הנאשם לאחר התאונה, שכן הנאשם חווה צער רב, פוסטראומה ודיכאון כתוצאה מהתאונה לה גרם וכתוצאה מהסבל שגרם לאחר בפרשה זו.

הנאשם אינו מקל ראש בהתנהגותו והוא מביע צער וחרטה עמוקים כולל רצון לתהליך של צדק מאחה מול הנפגע בתאונה ומשפחתו.

שירות המבחן בנה עבור הנאשם תוכנית שיש בה משום ענישה בעלת אופי שיקומי הכוללת צו מבחן למשך שנה, ביצוע 350 שעות לתועלת הציבור ושילוב של הנאשם בקבוצות לעברייני תעבורה לצד תהליך של צדק מאחה מול משפחת הנפגע.

שירות המבחן סבור כי ענישה בעלת אופי שיקומי מתאימה לפרשה זו ויש בה כדי להביא לאפקט ענישתי נכון יותר מבחינת החברה והנאשם הספציפי במקרה זה.

שקלתי את עמדת שירות המבחן וההגנה מול עמדת התביעה הגורסת כי ענישה הכוללת מאסר ראוי.

שקלתי את מכלול השיקולים לחומרה ובכלל זה רף רשלנות הנאשם עת לא שם ליבו לשילוט, לא התאים מהירותו לדרך המשתנה ורף החבלות לו גרם, מול השיקולים לקולה הכוללים לקחת אחריות מלאה, הבעת חרטה, היעדר עבר תעבורתי או פלילי ותסקירו החיובי של שירות המבחן.

הגעתי למסקנה לפיה המלצת שירות המבחן תתקבל ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר שיסתכם בפרשה זו במאסר מותנה, אך ככל שהדבר קשור להרחקת הנאשם מיכולת נהיגה, אקבל את עמדת המדינה שכן ראוי לפי עקרון ההלימה והחובה להגן על שלום הציבור, להרחיק מהכביש לזמן רב נהגים שרשלנותם הובילה לפגיעות גוף קשות.

אני סבור כי שילוב של ענישה שיקומית הכוללת צו מבחן, פיצוי לנפגע, של"ץ בהיקף של 350 שעות, השתתפות בקבוצות תעבורה ייחודיות, לצד פסילה והרחקה של הנאשם מיכולת נהיגה **למשך 3 שנים**, יובילו לתמהיל ענישה נכון וצודק לפרשה זו.

משך הפסילה בפועל נקבע על ידי לאור רף החבלות להן גרם הנאשם, לצד רף רשלנותו כפי שהוגדרה על ידי לעיל. בהינתן שהמתחם אותו קבעתי מגיע עד ל-48 חודשים, ובהתחשב בקבלתי את עמדת שירות המבחן להימנע ממאסר, נכונה בעיני תקופת פסילה מוחשית כפי שעתרה בצדק המדינה.

אני סבור לכן כי נכון יהיה להימנע מרכיב של מאסר במקרה ספציפי זה, ויש הצדקה לקבל את המלצות שירות המבחן מנימוקי התסקיר, זאת יחד עם תוספות ענישה כמתואר על ידי לעיל.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 15000 שח לנפגע זאת תוך 180 יום מהיום.
המדובר בפיצוי נפרד שאינו קשור לזכויות הנפגע מכח חפלת"ד.
- ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 3 שנים.
פסילת הנאשם תימנה מיום 14.1.19 עד לפסל עד לתום ההליכים ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.
- ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. הנני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 3 שנים מהיום.
- ה. הנאשם יהיה תחת צו מבחן למשך שנה מהיום וייקח חלק בכל פעילות שיקומית תעבורתית שיגדיר עבורו שירות המבחן למבוגרים.
- ו. הנאשם יבצע תוך שנה אחת מהיום 350 שעות לתועלת הציבור במסגרת מחלקת תרבות וספורט של עיריית רמלה וזאת בתפקידי אחזקה, תחזוקה ועזרה כללית. שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע העבודות כנדרש. בית המשפט מזהיר הנאשם כי ככל שלא יבצע השל"ץ כנדרש יהיה רשאי בית המשפט לשוב ולדון בשאלת ענישתו ובכלל זה גזירת עונש חליפי תחת השל"ץ.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ז אב תש"פ, 17 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.